

*****

3

"การศึกษา" ไม่ได้มีความหมายเฉพาะเป็นแค่ "ศาสตร์" และ "ศิลป์" แต่ "การศึกษา" เป็นการลงทุนที่เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาลเรื่อยมา จนกระทั่งจบชั้นอุดมศึกษา

หากจะคำนวณ ทั้งเวลาและจำนวนเม็ดเงิน ที่ต้องลงไปในการลงทุน ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนจบชั้นปริญญาโท หรือปริญญาเอกต่อคน จะมีมูลค่าสูงถึงจำนวนนับล้านบาท

ขึ้นอยู่กับโรงเรียนที่มีอยู่มากมายหลายระดับมีทั้งค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง หรือเป็นที่รู้จักทั่วไป คือ "เงินได้โต๊ะ"

บางแห่ง เป็นการประมูลเปิดซองจาก เช็คเงินสดที่แนบมาพร้อมกับใบสมัคร

ใครจ่ายสูง ก็ได้ที่นั่งเรียน

ใครจ่ายน้อย ก็รอไว้โอกาสหน้า !

ระบบการศึกษาของสังคมไทย ภายใต้ระบบทุนนิยมนี้ จึงกลายเป็นธุรกิจที่ส่งผลความร่ำรวยให้แก่ผู้ประกอบการด้านการศึกษา อย่างไม่เห็นแก่ "คุณภาพของทรัพยากรมนุษย์" หรือคนไทยที่จะต้องรับผิดชอบประเทศชาติต่อไปในอนาคต

ในสังคมเมืองไทย โดยเฉพาะกรุงเทพฯ ยิ่งน่ากลัวชนิดคนหัวลุก!

พอเปิดสัปดาห์แรก นักเรียนต้องใช้เวลา เสาร์หรืออาทิตย์ ไปเรียนพิเศษ

การลงทุนเรียน "พิเศษ" นี้ จึงน่าคิดต่อไปว่า สอนไปได้แค่อาทิตย์เดียว จะต้องเรียนอะไรเป็นพิเศษอีก

ทำไม? ครู-อาจารย์ สอนนักเรียนในชั้นเรียนปกติเพียงครั้งเดียว อีกครั้งหนึ่งต้องจ่ายเพิ่มจึงจะครบร้อยเปอร์เซ็นต์

ถ้าใครอยู่ในกรุงเทพฯ หรือหัวเมืองใหญ่ๆ จะพบว่า "นักเรียน" ไม่ได้มีชีวิตที่สมบูรณ์หรือได้อยู่กับครอบครัว สิ่งแวดล้อม ตามประสาเด็กๆ แต่ ต้องทอมนั่งโต๊ะไปเรียนในวันหยุด!

เด็กจะมีเวลาเป็นตัวของตัวเอง ก็เพียงวันเดียว หรือ บางครั้งพ่อแม่ก็พาลูกไปเรียน "พิเศษ" ที่พ่อแม่ต้องการ เช่น คอมพิวเตอร์ ดนตรี วัยน้า ฯลฯ

ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเพื่อนของพ่อแม่ เขาทำกันจนเป็นธรรมเนียม ครั้นจะไม่ให้ลูกไปก็เกรงว่าจะเสียหน้าไม่ทันสมัย

ผลกระทบก็คือเด็กที่ถูกกำกับ ให้มีชีวิตตามที่สังคมต้องการ ซึ่งนับวันจะเห็นได้ว่า เด็กนักเรียนกลายเป็นเหยื่อของระบบการศึกษาชั้นนี้ ถ้ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นก็ไม่อาจแก้ไขอะไรได้ เพราะทุกอย่างถูกกำหนดให้เดินไปในร่องต่างๆ และยิ่งน่ากลัวมากไปกว่านั้นก็คือ การวางแผนเป้าหมายถึงขั้น "มีปริญญา" เด็กจึงถูกกระทำมาตั้งแต่อายุยังไม่ถึง 5 ขวบ ซึ่งเป็นวัยที่ต้องให้มีโอกาสให้สมองได้พัฒนา ตามช่วงจังหวะของการพัฒนาร่างกาย

การเป็นศิษย์เป็นสิ่งดี และการศึกษาก็ไม่ใช่จะต้องผูกขาดอยู่ในระบบเสียทั้งหมด

ผู้เขียนมีเพื่อนเป็นชาวอเมริกันคนหนึ่ง เขาจบปริญญาโททางการศึกษา เขาสอนลูกของเขาเองที่บ้าน โดยให้เหตุผลว่า โรงเรียนจะสอนดีเท่าตนเองไม่ได้ ในทางตรงข้าม ลูกหลานของคนครูอาจารย์ไทยกลับสอนลูกตนเองไม่ได้ ต้องจ่ายเงินพิเศษให้ไปเรียน นัยว่าการเรียนพิเศษนั้นเป็นการเรียนล่วงหน้าเด็กจะได้เข้าใจ

จริงๆแล้วครูอาจารย์เหล่านั้นแหละที่ต้องเรียนพิเศษ เพราะสอนหนังสือไม่เป็น สอนแบบไม่ให้รู้หมด สอนให้เป็นเลาๆ แล้วค่อยมาเติมทีหลัง!

การศึกษาของบ้านเมืองนี้ จะเป็นเช่นนี้ต่อไปอีกนานเท่าใดไม่ทราบ

คงจะต้องรอดต่อไปว่า เมื่อระบบการศึกษาของชาติอยู่ในมือของนักการเมือง ผู้บริหารระดับสูงที่ไม่ได้ก้มลงมาดูสภาพความเป็นจริง มีอะไรเกิดขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น หากมีการรวมตัวกัน ของทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ และสภาการศึกษาแห่งชาติ มาเป็นกระทรวงศึกษา วัฒนธรรมและศาสนา

ภาพเด็กหอบกระเป่าใบหนัก เด็กงำตัวคายนเพราะทำคะแนนสู้เพื่อนไม่ได้ รวมทั้งธุรกิจการศึกษาที่ยังเฟื่องฟู มีเงินหมุนเวียนสะพัดนับพันล้านบาทยังคงดำรงอยู่ไปนั้น

ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อก็คือ ครอบครัวของเด็กๆ ที่ถูกกระหน่ำชะตาชีวิต โดยระบบที่ยังไม่มีใครแก้ไข

คำนิยามของคำว่า "การศึกษา" ควรจะนิยามใหม่ (Redefind) ว่าอย่างไรดี..

(การเรียนพิเศษ ชีวิตผู้เรียนวิเศษจริงๆ หรือเปล่า?)

ดร.ปรีชา กุปโยทัย
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เชียงราย.